

arbejde for en bedre koordinering af de tværgående indsatsområder, der påvirker bypolitikken.

Det er amterne og kommunerne, som skal udmønte bypolitikken lokalt. Udmøntningen forudsætter et tæt samarbejde mellem borgerne og politikerne. Der må arbejdes tværsektorielt, og den kommunale administration må tilrettelægges dynamisk.

For at bistå de enkelte kommuner har Kommunernes Landsforening i 2001 udarbejdet et bypolitisk oplæg »Bypolitik i kommunerne«. Det giver en række bud på, hvordan kommunerne kommer i gang med det bypolitiske arbejde.

Det offentlige Forskningsudvalg for Byer og Byggeri har til opgave at rådgive by- og boligministeren om forskningsbehovet i byer, boliger og byggeri. På anbefaling af udvalget vil by- og boligministeren i foråret 2002 i samråd med de relevante ressortministre forberede udarbejdelse af en delstrategi for dansk byforskning inden udgangen af 2003.

Regeringen vil desuden indhente inspiration fra andre lande for at udvikle den vækstorienterede del af bypolitikken. Blandt andet fra lande, der har positive erfaringer med at trække private investeringer til belastede byområder.

DE KOMMENDE ÅRS INDSATS

Den statslige videreudvikling af bypolitikken vil også i de kommende år ske inden for rammerne af Den bypolitiske Perspektiv- og Handlingsplan fra 1999. I det følgende beskrives de temaer, der særligt vil blive fokuseret på i de kommende år.

BYENS LEDELSE OG DEMOKRATI

Det er regeringens mål, at udviklingen af byerne bliver nærværende for alle, og at borgerne får reel indflydelse på forhold, der påvirker deres by.

Udvikling af byer, boliger og byggeri skal fremmes med udgangspunkt i en aktiv borgerdeltagelse.

Det er centralt for regeringen at understøtte nye forvaltnings- og deltagerformer, hvor der arbejdes på tværs af sektorer. Disse kan skabe grundlag for en mere hensigtsmæssig og smidigere forvaltning af de moderne byer. Samtidig kan de øge borgernes muligheder for i hverda-

gen at øve indflydelse på udviklingen af egne levevilkår.

Status

I de centrale love om byudvikling indgår der regler om borgerinddragelse spændende fra kommuneniveau over bydelsniveau til ejendomsniveau.

Der er udviklet forskellig praksis for borgerinddragelse i kommunerne i forbindelse med planlægning af byens udvikling. Disse erfaringer skal der bygges videre på.

Planloven forudsætter, at kommunerne som led i udarbejdelsen af en kommuneplan offentliggør en planstrategi. Planstrategien kan anvendes i dialogen med borgere, brugere og overordnede myndigheder.

Byfornyelsesloven forudsætter en høj grad af borgerinddragelse. I de store områder, der er forbedret gennem byfornyelse, kvarterløft og helhedsorienteret byfornyelse, har mange kommuner fået erfaringer med, hvordan direkte samarbejde med borgerne og andre kan bruges til at fremme byens udvikling.

Udfordringer

Borgerinddragelse i byudvikling stiller krav om samarbejde på tværs af forvaltninger og sektorer.

Ændringer i byernes problemer og vilkår har på forskellig måde fået kommunerne til at søge nye veje i styringen af byernes udvikling. Der er på mange fronter opbrud i opgavefordelingen mellem den offentlige og den private sektor. Kommunerne søger at inddrage og aktivere borgere, private virksomheder og andre i løsningen af byernes problemer også med henblik på at forbedre kommunernes indbyrdes konkurrenceevne. Det sker i forskellige fora i et mere eller mindre forpligtende partnerskab.

En forpligtende og øget dialog mellem forvaltning og borgere skaber forudsætningen for en reel borgerindflydelse. Dialogen giver borgerne indsigt i offentlige dispositioner og arbejdsgange. Borgerinddragelsen kan desuden støtte det lokale, sociale netværk mellem borgerne og styrke borgernes tilhørsforhold til lokalområdet.

Borgernes interesse følger ikke altid kommunens opdeling af opgaverne mellem de forskellige forvaltninger, men kræver samarbejde på tværs af forvaltningerne. Borgerinddragelsen kan derfor medvirke til at modernisere og smidiggøre kommunernes forvaltning.